

Keskkonnaministri määruse
„Põlluraamatusse kantavate andmete loetelu ja põlluraamatu pidamise kord“ eelnõu
SELETUSKIRI

1. Sissejuhatus

Määrus kehtestatakse veeseaduse § 155 lõike 5 alusel. Määruse eelnõu koostamise aluseks on uus volitusnorm, mis on sätestatud 30.01.2019 vastu võetud veeseaduses (RT I, 22.02.2019, 1).

Eelnõu koostamisel on lähtutud kuni 1. oktoobrini kehtinud veeseaduse § 26¹ lõigetest 8–13. Eelnõukohase määruse tekst kordab osaliselt kuni 01.10.2019 kehtinud veeseaduse teksti, tehtud on ka mõned sisulised muudatused. Seletuskirjas esitatakse selgitused muudetud paragrahvide kohta.

Määruse eelnõu on ette valmistanud Keskkonnaministeeriumi veesakonna nõunik Ann Riisenberg (tel 626 2828, ann.riisenberg@envir.ee). Eelnõu keeleteimetaja oli Keskkonnaministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Aili Sandre (tel 626 2953, aili.sandre@envir.ee). Määruse eelnõu õigusekspertiisi on teinud Keskkonnaministeeriumi õigusosakonna nõunik Elina Lehestik (tel 626 2904, elina.lehestik@envir.ee).

2. Eelnõu sisu

Eelnõukohane määrus koosneb neljast paragrahvist. Eelnõukohase määrusega sätestatakse põlluraamatusse kantavate andmete loetelu ja põlluraamatu pidamise kord.

Paragrahvi 3 lõikes 1 loetletakse andmed, mida põllumajandusega tegelev isik peab põlluraamatusse kandma. Võrreldes kuni 1. oktoobrini 2019 kehtinud veeseaduse § 26¹ lõike 8 kohase põlluraamatus esitavate andmete loeteluga on eelnõus muudetud osade esitatavate andmete sõnastust, millega kaasnevad ka sisulised muutused.

Sisulise muudatusena tuleb varasem põllumassiivide loetelu, sealhulgas nõutud mõõtkavas esitatud kaart või muu sobiv kaardimaterjal, esitada edaspidi põllu põhjal. Kuna põlluraamatusse tuleb andmed kanda iga põllu kohta, peab ka kaardimaterjali esitama iga põllu kohta. Põllumassiivi põhjal lähenemine ei pruugi anda täpset ülevaadet põllu suuruse ja selle paiknemise kohta põllumassiivi kaardil, kuna ühel põllumassiivil võib paikneda mitu põldu.

Varasema sõnastuse asemel „taimekultuur“, „taimeliik“ tuleb põlluraamatusse kanda põllul kasvatatav „põllumajanduskultuur“, „põllukultuuri sort“ või muu põllumajandusmaa kasutamise viis. Põlluraamatu pidamisel on oluline säilitada teave selle kohta, mida konkreetsel põllul on tehtud. Sõna „põllumajanduskultuur“ kasutamine lauseosa „taimekultuur, taimeliik“ asemel on kooskõlas pindalatoetuste taotlemisel taotlusele märgitavate andmete ja mõistetega ning seetõttu on põllumajandustootjatel lihtsam põlluraamatut täita. Põllumajanduskultuuride loetelu on internetiaadressil <http://www.pria.ee/docs/resources/7096.pdf>. Sõna „põllukultuuri sort“ võimaldab lisada põlluraamatusse lisaks põllukultuurile ka kasvatatava sordi andmed. 1. jaanuaril 2020 jõustub taimede paljundamise ja sordikaitse seaduse § 113¹, mille kohaselt tuleb ettevõtjal, kes kasvatab põllukultuuri, pidada arvestust oma tegevuse kohta ning esitada Põllumajandusametile muu hulgas andmed kasvatatavate põllukultuuride sortide kohta. Seetõttu on otstarbekas piirduda põlluraamatusse kantavates andmetes vaid põllukultuuridega. Põllukultuurideks loetakse teravilja-, sööda-, õli- ja kiukultuuri, peeti ning kartulit.

Veekaitse tagamise meetmeks on muu hulgas ka minimaalne taimekaitse, mistõttu rakendatakse integreeritud taimekaitse põhimõtetest lähtuvalt enne taimekaitsetõid taimekahjustajate leviku

ennetamise abinõusid. Üheks selliseks on kasutada kasvatatava taimeliigi enamlevinud taimekahjustaja suhtes vastupanuvõimelist sorti ning sertifitseeritud seemet või paljundusmaterjali. Muudatus on vajalik, et parandada võimalust põlluraamatu põhjal hinnata, kas taimekaitsevahendite kasutamisel rakendatakse säästvaid praktikaid. Sama eesmärki täidab juba varasem nõue kanda põlluraamatusse taimekaitsevahendite kasutamise arvestus taimekaitseseaduse § 78 lõike 6 kohaselt.

Põllust ülevaate saamiseks ja edasiste tööde planeerimiseks on vaja põlluraamatusse kanda kõik põllul tehtavad tööd. Lisaks tuleb põlluraamatusse kanda andmed selle maa-ala pindala kohta, kus töö tehti, kui see ei lange kokku põllu pindalaga. Muudatus on vajalik, et võimaldada põllutööde täpsemat arvestust olukorras, kus põllutööd ei ole võimalik kogu põllul teha või ei ole see otstarbekas. Väetise kasutamise korral tuleb lisaks esitada sõnnikuga antud omastatava lämmastiku sisaldus.

Lupjamise korral, mida veeseaduse mõistes ei loeta väetamiseks, tuleb esitada lubiväetise nimetus ja kogus. Väetiseaadus alusel on lubiväetise kasutamise eesmärk mulla happesuse vähendamine.

Sõnnikuauna paiknemine tuleb eelnõu järgi põllumassiivi kaardi asemel märkida põlluraamatu põllu piisava täpsusastmega digitaalsel kaardil või digitaalse kaardi puudumise korral katastrikaardil või muul sobival kaardimaterjalil.

Loomade karjatamise korral tuleb märkida andmed karjatamisperioodi, karjatatud loomade liigi ja arvu, rohumaa asukoha ning karjatatava ala pindala kohta. Loomade karjatamisel tuleb põlluraamatusse kanda andmed karjatamise kohta ainult põllumajandusmaal toimunud karjatamise korral. Põllumajandusmaa jaguneb uue veeseaduse § 168 lõike 1 punkti 2 ja lõike 2 alusel kaheks: haritavaks maaks ja looduslikuks rohumaaks. Kui põllumajandusmaal (edaspidi karjamaa) asub karjatamist kitsendav objekt, näiteks veekaitsevöönd, peaks karjatatava ala pindalast need objektid välja arvestama ning põlluraamatusse tuleb kanda tegelik karjatatud pind. Kui põllumajandusega tegelev isik soovib loomi karjatada ka veekaitsevööndis, tuleb seda teha keskkonnaministri määruse 01.10.2019 nr 47 „Sügavallapanusõnniku auna rajamise teatise ja veekaitsevööndis karjatamise teatise andmekoosseis ja esitamise kord“ kohaselt.

Uue normina tuleb põlluraamatusse lisada pärast loomade karjatamist karjatamisperioodi lõppedes maale jäävas sõnnikus sisalduva lämmastiku kogus. Lämmastikukoguse arvestamine karjamaa hektari kohta ja andmete kandmine põlluraamatusse peab toimuma pärast karjatamisperioodi lõppu 10 kalendripäeva jooksul.

Karjatamisperioodiks peetakse sellist ajavahemikku, kus loomad saavad toituda karjamaal kasvavast söödast ning mis kestab kevadest sügiseni. See tähendab, et ühe karjamaa hektari kohta sõnnikuga maha jäädava lämmastiku kogus tuleb põlluraamatusse kanda üks kord aastas.

Andmete loetellu on lisatud nõue esitada mullaproovi analüüsi andmed, kui põllul kasutatakse uue veeseaduse § 161 lõike 9 erisust. Selleks, et tõendada mulla suurt või väga suurt fosforitarvet, tuleks konkreetse põllu mullaanalüüsi andmed – proovivõtu aasta ja taimede omastatava fosfori sisaldus – lisada põlluraamatusse. Mullaproovi analüüsiakt on põlluraamatu lahutamatu osa.

Kuivõrd uue veeseaduse § 161 lõike 11 alusel kehtestatava määruse lisas 1 on väetiste normid seotud kasvatatava kultuuri planeeritud saagiga, tuleb põlluraamatusse kanda ka andmed planeeritud saagikuse kohta. Planeeritud saagi andmed on vajalikud väetise normide järgimise

järelevalveks.

Varem puudus paindlikkus olukordades, kus eelkultuuri külvi ebaõnnestumise või taimiku hävimise korral oleks võinud sellega väetamise planeerimisel arvestada. Põllumehed pidid väetamisplaani koostamise nõude kohaselt vähendama lämmastikunormi, kuigi reaalselt eelkultuuri mõju järgmisele kultuurile puudus või oli oluliselt väiksem. See põhjustas olukorra, kus põllumees sai väetada vähem, kui oli kultuuri kasvuks vaja. Uue normina on võimalus taolistes olukordades eelkultuuri mõju arvestamata jätta või arvestamist vähendada. Selleks tuleb vastav olukorda kirjeldav info esitada põlluraamatus esimesel võimalusel olukorra ilmnemisel. See võimaldab edaspidi põllumeestel väetada siiski kultuuri väetustarbe järgi.

Paragrahvi 3 lõikesse 4 on lisatud uus nõue – märkida põlluraamatusse maaparandushoiutööd. Maaparandushoiutööd aitavad säilitada ja suurendada põllumajandusmaa mullaviljakust ja selle töö tulemusena väheneb ikalduse tõenäosus. Korralikult toimiva drenaažisüsteemi abil filtreerub taimetoitainerikas vesi põllukultuuridele kättesaadavasse mullakihti. Selle tulemusena väheneb taimetoitainete pindmine ärakanne veekogusse ja suureneb taimetoitainete kasutamise efektiivsus. Maaparandushoiutööde tegemise tulemusel paraneb põllumajandusmaade viljelusväärtus, taimede toitainete omastamisvõime ja mulla puhverduvusvõime.

Kuna Eestis on kuivendatud põllumajandusmaid palju ja nende liigniiskena harimisel suureneb lisaks ka mulla tihenemise risk, on vaja, et tööd, mis aitavad kaasa põllumajandusliku tegevuse edendamisele, pannakse järjepidevalt kirja ka põlluraamatusse. Oluline on rakendada liigniiskust vähendavaid meetmeid senisest suuremal määral ning kajastada nende tööde tegemist põlluraamatus. Kuna (aastatel 2014–2018) maaparandusseirega hõlmatud maaparandusrajatiste analüüsi tulemustest järeldub maaparandushoiutööde tegemise nõrk tase – settega ummistunud drenaažikaevud ja drenisuudmed, puuduvad kaevukaaned –, tuleks keskenduda just nende rajatiste hooldamisele ja uuendamisele. Seni pidi isik esitama andmed vaid teatud maaparandushoiutööde kohta, mis puudutasid kultuurtehnilisi (puittaimede eemaldamine, kivide koristamine jms) ja agromelioratiivseid töid (happelise mulla lupjamine, pinnase sügavkobestamine, künnialuse pinnaskihi kobestamine). Eelnõukohases määruses sätestatakse, et isik kajastab põlluraamatus andmeid ka drenaažisüsteemi (suudme ja drenaažikaev) hooldamise ja uuendamise ning poldri hooldamise ja uuendamise kohta. Samuti kannab ta põlluraamatusse need hooldustööd (niitmine, puittaimede eemaldamine), mille ta teeb drenaažisüsteemi maa-alal, et vältida seal puittaimede kasvu. Isik, kellel on kohustus põlluraamatut täita, saab seda teha iseseisvalt tema kasutuses oleva kuivendatud põllumajandusmaa kohta.

Põlluraamatus kajastatakse vaid andmed nende tööde kohta, mida teeb isik ise või mis tehakse tema tellimusel. Põlluraamatus tuleb andmed esitada drenaažisüsteemi ja poldriehitise hooldamise ja uuendamise tööde liikide kaupa koos ühikuga. Drenaažisüsteemi hooldamisel on ühikuks hektar ja drenaažitorustiku läbipesu korral meeter ning drenaažisuudme ja drenaažikaevu hooldamisel ja uuendamisel tükk. Isik peab kajastama nimetatud tööde tegemise andmed ka kaardimaterjalil, millelt selgub tööde tegemise asukoht. Eelnõus nimetatud maaparandustööd esitatakse kas põllumassiivi või põllu kohta vastavalt vajadusele. Drenaažisüsteemi ja poldri hooldamise ja uuendamise töid ei pea tegema täies ulatuses ja igal aastal, vaid tuleb teha vajaduse kohaselt, kuid tööde tegemisel peab järgima maaeluministri 12. detsembri 2018. aasta määrusega nr 75 „Maaparandushoiutööde nõuded“ kehtestatud maaparandushoiutööde tegemise nõudeid.

Täiendav säte aitab parandada põllumajandusmaa kasutaja teadlikkust maaparandustööde vajalikkusest ning koondada põllumajandusmaal tehtud tööde andmed. See annab täiendavat

teavet ka Põllumajandusametile maaparandushoiutööde tegemise kontrollimiseks. Samuti aitab nõude järgimine vähendada vaidlusi eri isikute vahel, kui tekivad arusaamatused, kas maaparandushoiutööd on nõuetekohaselt tehtud. Lisaks võib isik kajastada sama paragrahvi punktis 3 (isik võib põlluraamatusse kanda muud asjakohased põllumajandusliku tegevusega seotud andmed) nõutud andmeid muude maaparandushoiutööde tegemise kohta, kui ta peab seda vajalikuks. Näiteks esitab andmed eesvooludel ja kuivenduskraavidel tehtavate maaparandushoiutööde kohta.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Euroopa Liidu õigus põllumajanduse veekaitse valdkonnas on üle võetud veeseadusega. Eelnõukohane määrus täpsustab seaduse rakendamise tehnilisi üksikasju ega ole otseselt seotud Euroopa Liidu õiguse ülevõtmisega.

4. Määruse mõju

Määruse kehtestamisega põlluraamatusse kantavate andmete loetelu aluseid sisuliselt ei muudeta. Uut oodatavat mõju põlluraamatusse kantavate andmete esitamisega ei kaasne.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevus, rakendamiseks vajalikud kulud ja rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamine ei too kaasa uusi tegevusi, täiendavaid kulusid ega tulusid.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõukohane määruse eelnõu saadeti kooskõlastamiseks Maaeluministeriumile ning arvamuse avaldamiseks Eesti Põllumajandus-Kaubanduskojale, Eestimaa Talupidajate Keskliidule ja Eesti Lihaveisekasvatajate Seltsile.

Maaeluministerium esitas märkused 20.09.2019 kirjaga nr 1.4-2/2254-1. Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoda, Eestimaa Talupidajate Keskliit ja Eesti Lihaveisekasvatajate Selts esitasid märkused EIS kaudu. Märkused on kajastatud seletuskirja lisa olevas tabelis.

Maaeluministeeriumi 20.09.2019 kiri nr 1.4-2/2254-1	Selgitus arvestamise kohta
Määruse eelnõu § 3 lõike 1 punkti 1 lisada täpsustus, kelle nimi ja isikukood või äriregistri või maksukohustuslase registri kood tuleb põlluraamatusse kanda.	Mitte arvestatud, selgitatud Kuna määruse eelnõu § 2 juba sätestab, et põlluraamatut peab pidama põllumajandusega tegelev isik, siis ei pea otstarbekaks täpsustust lisada.
Määruse eelnõu § 3 lõike 1 punktis 2 ei saa käsitleda põldu ja rohumaad eraldi üksustena. Põllumajanduses loetakse kõiki rohumaasid ja puisniite põldudeks. Selline lähenemine toetab ka veeseadust ja selle alamakte, kus mitmed andmed on vaja esitada põllu, mitte rohumaakohta, kuigi nõuded kehtivad ka rohumaadele, nt veeseaduse § 161 lg 3, § 165 lg 2, § 166 lg 5.	Arvestatud
Palume muuta määruse eelnõu § 3 lõike 1 punkti 3 sõnastust järgmiselt: „3) põllul kasvatatav põllumajanduskultuur ja põllukultuuri sort või muu põllumajandusmaa kasutamise viis“. Sõna „põllumajanduskultuur“ kasutamine lauseosa „taimekultuur, taimeliik“ asemel on kooskõlas pindalatoetuste taotlemisel taotlusele märgitavate andmete ja mõistetega ning seetõttu on põllumajandustootjatel lihtsam põlluraamatut täita. Põllumajanduskultuuride loetelu on toodud internetiaadressil http://www.pria.ee/docs/resources/7096.pdf . Sõna „taimesort“ asendamine lauseosaga „ja põllukultuuri sort“ võimaldaks lisada põlluraamatusse samaaegselt põllukultuurile ka kasvatatava sordi andmed. 1. jaanuaril 2020 jõustub taimede paljundamise ja sordikaitse seaduse § 113 ¹ , mille kohaselt tuleb ettevõtjal, kes kasvatab põllukultuuri, pidada arvestust oma tegevuse kohta ning esitada Põllumajandusametile muuhulgas andmed kasvatatavate põllukultuuride sortide kohta. Seetõttu on otstarbekas piirduda põlluraamatusse kantavate andmete osas vaid põllukultuuridega. Põllukultuurideks loetakse teravilja-, sööda-, õli- ja kiukultuuri, peeti ning kartulit.	Arvestatud
Määruse eelnõu § 3 lõike 1 punktis 4 teeme ettepaneku sätestada lahtine loetelu põllul tehtud tööde kohta. Põllust ülevaate saamiseks ja edasiste tööde planeerimiseks	Arvestatud

<p>on vajalik põlluraamatusse kanda kõik põllul läbiviidavad tööd, sh sellised tavapärased tööd nagu maaharimine ja niitmine.</p>	
<p>Määruse eelnõu § 3 lõike 1 punktis 9 teeme ettepaneku veeseaduse § 161 lõike 9 erisuse kasutamise korral mitte esitada põlluraamatus andmeid mulla süsinikusisalduse ega happesuse kohta, kuna nende näitajate alusel ei ole võimalik mulla fosforitarvet tõendada. Lisaks ei pruugi põllumajandustootjal olla konkreetse maa kohta mulla süsinikusisaldust ega mulla happesust analüüsitud, mis võib saada takistuseks erisuse kasutamisel. Kuna mullaproovidest analüüsitakse taimedele omastatava fosfori sisaldust, siis palume eelnõu § 3 lõike 1 punktis 9 asendada lauseosa „fosforisisalduse“ lauseosaga „taimedele omastatava fosfori sisalduse“.</p>	Arvestatud
<p>Kuna viide maaeluministri määrusele on eelnõu § 3 lõikes 4 üleliigne, palume eelnõu § 3 lõige 4 sõnastada järgmiselt: „Isik kannab põlluraamatusse andmed drenaažisüsteemi hooldamise, drenaažisüsteemi maa-alal tehtavate hooldustööde ning drenaažisüsteemi ja poldri ehitise uuendamistööde kohta“. Ühtlasi palume asendada seletuskirja lk 3 lõik 2 järgmiselt: „Põlluraamatus kajastatakse vaid need andmed nende tööde kohta, mida teeb isik ise või tehakse tema tellimisel. Põlluraamatus tuleb andmed esitada drenaažisüsteemi ja poldriehitise hooldamise ja uuendamise tööde liikide kaupa koos ühikuga. Drenaažisüsteemi hooldamise puhul on ühikuks hektar, ja drenaažitorustiku läbipesu puhul meeter ning drenaažisuudme ja drenaažikaevu hooldamise ja uuendamise puhul tükk. Isik peab kajastama nimetatud tööde tegemise andmed ka kaardimaterjalil, millelt selgub tööde tegemise asukoht. Eelnõus nimetatud maaparandustööd esitatakse kas põllumassiivi või põllu kohta vastavalt vajadusele. Drenaažisüsteemi ja poldri hooldamise ja uuendamise töid ei pea tegema täies ulatuses ja igal aastal, vaid tuleb teha vajaduse kohaselt, kuid tööde tegemisel peab järgima maaeluministri 12. detsembri 2018. aasta määrusega nr 75 „Maaparandushoiutööde nõuded“ kehtestatud maaparandushoiutööde tegemise nõudeid.“</p>	Arvestatud
<p>Palume kaaluda põlluraamatusse kantavate andmete hulka lisada muu</p>	Mitte arvestatud

<p>taimekaitsevahendi asemel (nt mehaaniline tõrje), tõrjeotsuse alus (nt nõustaja soovitus) ja tõrjeobjekt (nt maakirp).</p>	<p>Keskkonnaministeeriumi hinnangul tuleks täiendada taimekaitseseaduse § 78 lõikes 6 nimetatud andmeid.</p>
<p>Palume määruse eelnõus läbivalt ühtlustada „põllumajandusega tegeleva isiku“ ja „isiku“ mõistete kasutamist, eelnõu § 3 pealkirjas asendada sõna „esitavate“ sõnaga „esitatavate“ ning § 3 lõike 1 punktis 6 asendada sõna „paragrahvi“ sõnaga „lõike“. Parema arusaadavuse eesmärgil teeme ettepaneku seletuskirja lk 3 kolmanda lõigu esimeses lauses kasutada sõna „isik“ tekstiosa „põllumajandusmaa kasutaja“ asemel.</p>	<p>Arvestatud</p>
<p>Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoja arvamus</p>	<p>Selgitus arvestamise kohta</p>
<p>§ 3. Põlluraamatus esitavate andmete loetelu 7) loomade karjatamise korral andmed karjatamisperioodi, karjatatud loomade liigi ja arvu, rohumaa asukoha, pärast loomade karjatamist maale jäävas sõnnikus sisalduva lämmastiku kogus ning karjatamise pindala, kui see ei lange kokku rohumaa pindalaga;</p> <p>Ettepanek: Kuidas on planeeritud karjatamisel maale jääva sõnniku arvestus? Põllupõhiselt jooksvalt on see keeruline, kuna loomade vanused muutuvad. Arvestus oleks lihtsam karjatamisperioodi põhiselt.</p>	<p>Selgitatud</p> <p>Loomade karjatamise korral tuleb märkida andmed karjatamisperioodi, karjatatud loomade liigi ja arvu, rohumaa asukoha ning karjatatava ala pindala kohta. Loomade karjatamisel tuleb põlluraamatusse kanda andmed karjatamise kohta ainult põllumajandusmaal toimunud karjatamise korral. Põllumajandusmaa jaguneb veeseaduse § 168 lõike 1 punkti 2 ja lõike 2 alusel kaheks: haritavaks maaks ja looduslikuks rohumaks. Kui põllumajandusmaal (edaspidi karjamaa) asub karjatamist kitsendav objekt, näiteks veekaitsevöönd, peaks karjatatava ala pindalast need objektid välja arvestama ning põlluraamatusse tuleb kanda tegelik karjatatud pind. Kui põllumajandusega tegelev isik soovib loomi karjatada ka veekaitsevööndis, tuleb seda teha vastava õigusakti kohaselt.</p> <p>Uue normina tuleb põlluraamatusse lisada pärast loomade karjatamist karjatamisperioodi lõppedes maale jäävas sõnnikus sisalduva lämmastiku kogus. Lämmastikukoguse arvestamine karjamaa hektari kohta ja andmete põlluraamatusse kandmine peab toimuma pärast karjatamisperioodi lõppu 10 kalendripäeva jooksul.</p> <p>Karjatamisperioodiks peetakse sellist ajavahemikku, kus loomad saavad toituda karjamaal kasvavast söödast ning mis kestab kevadest sügiseni. See tähendab, et ühe</p>

	karjamaa hektari kohta sõnnikuga maha jäädava lämmastiku kogus tuleb põlluraamatusse kanda üks kord aastas.
<p>9) veeseaduse §161 lõike 9 erisuse kasutamise korral tuleb põlluraamatusse kanda ka mullaproovi analüüsi andmed, mis peavad sisaldama teavet mullaproovi võtmise aasta, mulla süsinikusisalduse (CORG), happesuse (pHKCI) ja fosforisisalduse (P mg/kg) kohta;</p> <p>Muudatusettepanek:</p> <p>9) veeseaduse §161 lõike 9 erisuse kasutamise korral tuleb põlluraamatusse kanda ka mullaproovi analüüsi andmed, mis peavad sisaldama teavet mullaproovi võtmise aasta ja mulla fosforisisalduse (P mg/kg) kohta;</p> <p>Selgitus: Erisuse kasutamise põhjendamiseks on vajalik ainult informatsioon mulla fosforisisalduse ja proovivõtu aja kohta.</p>	Arvestatud
<p>§ 4. Põlluraamatusse kantavate andmete esitamise ja säilitamise kord</p> <p>(1) Põlluraamatusse kantakse andmed tehtud tööde kohta kümne kalendripäeva jooksul töö tegemisest või lõpetamisest arvates.</p> <p>Muudatusettepanek:</p> <p>(1) Põlluraamatusse kantakse andmed tehtud tööde kohta kümne tööpäeva jooksul töö tegemisest või lõpetamisest arvates.</p> <p>Selgitus: Ühtlustamaks erinevaid tähtaegu, asendada kalendripäev tööpäevaga</p>	<p>Mitte arvestatud</p> <p>Oleme valmis edaspidi ettepanekut arutama, kaasates ka teised huvitatud osalised (nt mesinikud), et leida kõiki rahuldav kokkulepe.</p>
Eestimaa Talupidajate Keskliit	Selgitus arvestamise kohta
<p>§ 3. Põlluraamatus esitavate andmete loetelu lõige 7, mis kohustub põlluraamatusse kandma pärast loomade karjatamist maale jäävas sõnnikus sisalduva lämmastiku kogus ning karjatamise pindala, kui see ei lange kokku rohumaa pindalaga;</p> <p>Antud nõude täitmine on väga keeruline. Selline nõue oleks täidetav, kui vastavate andmete väljaarvestamiseks luuakse Keskkonnaministeeriumi poolt spetsiaalne arvestusprogramm põllumajandustootjatele. Eestimaa Talupidajate Keskliit ei pea mõistlikuks põllumajandustootjatele sellise arvestuse</p>	Vt Maaeluministeeriumile antud selgitust.

kohustuslikuks tegemist ilma vastava arvestusprogrammita.	
<p>§ 4. Põlluraamatusse kantavate andmete esitamise ja säilitamisekord lõige 2, mis ütleb põllu või rohumaa või selle osa üleminekul uuele valdajale tuleb põllumassiivi või selle osa andmeid sisaldav põlluraamatu osa anda üle uuele valdajale, kes jätkab selle põlluraamatu osa pidamist.</p> <p>Juhime tähelepanu, et osad põllumajandustootjad peavad põlluraamatuid paber kandjal ja osa elektroonsetel andmekandjatel (näiteks excelli tabeli formaadis). On ilmselge, et põllumajandustootjal on õigustatud huvi põlluraamatu andmete säilitamiseks ka juhul kui vastavad põllumassiivid on uuele põllumajandustootjale üle antud. Keeruliseks kujuneb põlluraamatu andmete üleandmine juhul kui põlluraamatut on peetud paber kandjal. Seetõttu teeme ettepaneku vastavat regulatsiooni täpsustada ja arvestada põllumajandustootja õigustatud huviga säilitada põlluraamatu andmeid ka juhul kui põllumassiiv on uuele põllumajandustootjale üle antud.</p>	<p>Mitte arvestatud, selgitatud</p> <p>Paber kandjal põlluraamatu olemasolul on võimalik tekitada koopia(id), et vajalik info saaks või jääks kõikidele osalistele.</p>
Eesti Lihaveisekasvatajate Selts	Selgitus arvestamise kohta
<p>7) loomade karjatamise korral andmed karjatamisperioodi, karjatatud loomade liigi ja arvu, rohumaa asukoha, pärast loomade karjatamist maale jäävas sõnnikus sisalduva lämmastiku kogus ning karjatamise pindala, kui see ei lange kokku rohumaa pindalaga; osas on negatiivne, mitmel põhjusel.</p> <p>Antud lõik on lihtsalt tõlgendatav sellisena, mis tõstab karjakasvatajate koormust oluliselt, kuna põlluraamatupidamise vormis ei ole seda ei lihtne ega mõistlik rakendada.</p> <p>Arvestama peab seda, et lihaveisekasvatajad üldjuhul kasutavad enam maid, mis paiknevad vähemalt osaliselt hea põllumaa servaaladel, paljuski jääb karjatatav ala üle põllumassiivi servade, ulatudes sh veekaitsevöönditesse, kasutab ära ka mittepõllumajandusmaa. Seda osa hakata eraldi põlluraamatusse kandma, maha või juurde arvestama iga põllu kaupa on</p>	Vt Maaeluministeriumile antud selgitust.

ebamõistlik ning ei annaks ajaressurssi arvestades niikuinii eelnõu eesmärgiks olevat täpset tulemust. Ja sageli on nii, et pea iga põllu kõrval on mingis osas (0,01 -0,1 ha) põllumassivist välja olevat karjatamisala. Sama asi puudutab looduslikke rohumaaid, mis piirnevad metsatukkade ja lepestikke või muude puudesaluga, mis on väga olulised osad loomade heaolus karjatamisel. Lisaks kasutavad paljud loomakasvatajad portsjon – või roteeruvat karjatamist põllumassiivi siseseselt ning antud eelnõu muudatuse ning tulenevalt nõudest teostatavate tööde 10 päeva jooksul põlluraamatusse kandmise tõttu peaksid loomakasvatajad ebamõistlikult palju aega kulutama N koguste arvutamisele.

Arvestades seda, et karjatatavate loomade karjatamisperioodil maha jääva sõnniku arvestamise kohustus tuleb liikmesriikidele Nitraadidirektiivist (91/676/EMÜ) , Lisa III, lõige 2) Nende meetmetega tagatakse iga põllumajandusettevõtte või loomühiku puhul, et loomasõnniku hulk, mida igal aastal maale laotatakse, sealhulgas loomade enda poolt, ei ületa teatavat konkreetset kogust hektari kohta. See kogus ühe hektari kohta on sõnnikukogus, mis sisaldab 170 kg lämmastikku .

Ning arvestades seda, et direktiivi Lisa III lõige 3 ütleb , et Liikmesriigid võivad lõikes 2 osutatud kogused välja arvutada loomade arvu põhjal, on ELKS seisukohal ,et Eesti ei peaks taas kohandama määrusi mugavaks ametnikule vaid otsima sobilikke lahendusi tootjale. Kokkupuutes erinevate tootjaorganisatsioonidega naaberriikides , kes kõik on kohustatud täitma sama direktiivi tingimusi, ei kohanud kusagil sellist lämmastikuarvestuse lahendust nagu antud põlluraamatu pidamise korda planeeritakse. Kasutatakse lihtsalt viisi, et tootja arvestab oma loomade arvu põhjal kord aastas välja toodetava sõnnikukoguse ja N ning jälgitakse seda, et karjatatavat ala oleks piisavalt, ehk ei ületataks maksimaalset lubatud karjatamiskoormust.

Seega on ELKS poolne ettepanek:

kajastada loomade karjatamisperioodil loomade poolt maha jäetav sõnniku kogus sarnaselt teistele liikmesriikidele, kord aastas

kogu farmi loomade sõnniku arvestus kogu karjatamisalale tervikuna. Mitte põllu kaupa, nagu on planeeritud eelnõus.	
---	--